

[Korsgaard.]

strømsbroen, ogsaa for derigennem at skaffe Arbejde, er det mig fuldkommen ubegribeligt, at det ærede Medlem kan være med til at stille dette Forslag. Jeg synes ikke, der er den allerfjerneste Konsekvens deri. Om man i et givet Tilfælde vil gaa mod det, der bliver vedtaget, er en Sag for sig, men jeg maa dog pege paa, at Venstre ingenlunde var en principiel Modstander af Forslaget den Gang, men kun af en Enkelthed i Forslaget, i Hovedsagen var de for. Men i en Tid, hvor det er svært at skaffe Arbejde, og hvor vi vel nok kan have Grund til at give England en Mulighed for at faa Arbejde og derigennem vel tør haabe paa at købe os en endnu større Velvillie, end man lykkeligtvis vel i Almindelighed kan regne med fra engelsk Side, at anse det for rigtigt, at disse Arbejder udføres i et forholdsvist langsomt Tempo, er saa inderligt imod, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard demonstrerede i Forbindelse med Storstrømsbroen. Jeg forstaar ikke, at man kan det.

Noget mere tvivlsomt forekommer det mig at være, hvad der sker med Hensyn til Kalundborgskibet. Jeg har ved en tidligere Lejlighed været inde derpaa paa et Tidspunkt, hvor det endnu ikke var givet, at Kalundborg-Skibet skulde bygges, ganske vist efter at vi Konservative havde givet Ministeren Tilslutning til at lade det bygge. Ved den Lejlighed henstillede jeg, om det dog ikke var det rigtigste at vente en Smule med den Baad. Denne Henstilling har Ministeren ikke fulgt, idet jeg ikke kan betragte det, at man udskyder Bygningen af Færgen til Gedser—Warnemünde-Overfarten, som en Imødekommen af det Ønske, jeg da fremsatte.

Naar jeg har haft det Ønske og i forstærket Grad har faaet det, er det, fordi jeg nærer nogen Tvivl om, at det overhovedet er forsvarligt at besejle denne Rute Kalundborg—Aarhus paa den Maade, det hidtil er sket, hvor Baadene kun gør een Tur. Mon man ikke burde ind paa, at en Baad gør to Ture, hvorved man til daglig i alt Fald kunde nøjes med eet Skib; ved Vinter-tid, hvor Ruten sikkert befærdes i meget ringe Grad, kunde man godt nøjes med et mindre godt Skib end det nye, som man nu en Gang har. Det foregribes ved det, der her sker. Jeg erkender, at Ministeren har Ret til at gøre, hvad han har gjort, men jeg vil ikke tilbageholde, at jeg dog tvivler om, at det er saa rigtigt, hvad der er sket. Men hvis man nu mener, at det er rigtigt, og det maa altsaa Ministeren mene, maa jeg

holde for, at saavel hvor det gælder Færgen over Store Bælt, som hvor det gælder dette Skib, kan der fornuftigvis vanskeligt tænkes en for Skibsbygningsindustrien mere deprimerende Tid, og naar man mener, at det paagældende Arbejde skal laves, kan jeg ikke finde det urigtigt, at man gør det nu, tværtimod.

Efter Omstændighederne kan jeg, altsaa med en vis Beklagelse, ikke gaa med til at ændre, hvad der en Gang er vedtaget, men maa anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 14. Uden noget Forbehold kan jeg anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 13.

Povlsen: Jeg maa anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslag Nr. 13, stillet af et Mindretal, der gaar ud paa at sinke Arbejdet med Elektrificeringen af Nærtrafikken. Jeg tror, at det er en overordentlig velbegrundet Ordning, der her foreslaas gennemført af den højtærede Minister, og jeg mener, den bør have sin Gang. Ændringsforslag Nr. 14 skal jeg anbefale. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at jeg tror ikke, han har Ret i dette, at det er uforment at faa et stort nyt moderne Skib til paa Ruten Kalundborg—Aarhus; vi har jo, sagde det ærede Medlem, et moderne Skib og saa nogle ældre Skibe. Jeg tror, det trafikalt set er i høj Grad uheldigt, at der hveranden Dag gaar et Skib, som virkelig svarer til den store Trafik paa denne Rute, og hveranden Dag et Skib, som slet ikke svarer dertil. Det er en haltende Trafik og en uøkonomisk Trafik, og jeg skal derfor anbefale Ændringsforslaget Nr. 14, som det her foreligger.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fris-Skotte): Jeg vil gerne med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 14 erindre om, hvorledes der paa Finanslovsforslaget forelaa en Bevilling til andet Bidrag til en stor ny Færge Gedser—Warnemünde, et første Bidrag til et andet Skib Kalundborg—Aarhus og til en tredje Færge Store Bælt, og hvorledes der derefter skete en Henvendelse fra Skibsindustrien og Foreningen af Skibsværfter til Statsministeren om under Hensyn til de vanskelige Forhold for Industrien at faa disse 3 Skibe stillet til Bygning med det samme. Efter at have undersøgt Forholdene rettede jeg en Henvendelse til Folketingets Finansudvalg, som gik ud paa, at man skulde imødekomme Skibsindustrien og fremrykke Bygningen af de to sidste Skibe, Kalundborg—Aarhus-Baadene og Store Bælts Færgen, medens den første Færge,